

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 75/12
Luxembourg, 12. junija 2012

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v zadevi C-283/11
Sky Österreich GmbH proti Österreichischer Rundfunk (ORF)

Generalni pravobranilec Y. Bot meni, da je omejitev nadomestila, ki ga morajo televizijski kanali plačati za uporabo kratkih izsekov dogodkov velikega javnega interesa, kot so nogometne tekme, upravičena

Ta omejitev omogoča ustrezno uravnoteženje različnih zadevnih temeljnih pravic

Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah¹ televizijskim kanalom daje možnost, da pridobijo ekskluzivne pravice za prenos dogodkov velikega javnega interesa, kot so nogometne tekme.² Toda kanal, ki ima take pravice, mora drugim kanalom s sedežem v Evropski uniji dovoliti, da uporabijo kratke izseke za namene kratkega poročanja o teh dogodkih. Ta kanal mora za ta namen drugim kanalom dati dostop do svojega signala, da bi jim omogočil, da svobodno izberejo kratke izseke. V skladu z navedeno direktivo nadomestilo za to uporabo ne sme presežati dodatnih stroškov, nastalih neposredno zaradi zagotovitve tega dostopa.

Družba Sky v Avstriji satelitsko prenaša digitalno kodiran televizijski program „Sky Sport Austria“. Navedena družba je pridobila ekskluzivno pravico, da na avstrijskem ozemlju prenaša nekatere tekme Evropske lige v sezonah od 2009/2010 do 2011/2012. Družba Sky je navedla, da znašajo njeni vsakoletni stroški za licenco in produkcijo več milijonov EUR.

KommAustria, avstrijski regulatorni organ na področju komunikacij, je na predlog ORF (ustanova javnega prava za razširjanje radiotelevizijskih programov) decembra 2010 odločil, da mora družba Sky priznati pravico ORF do kratkega poročanja o tekmah Evropske lige, ki sta se jih udeleževali avstrijski moštvi. ORF bi družbi Sky morala plačati zgolj nadomestilo za dodatne stroške, nastale zaradi zagotovitve dostopa do signala, ki pa v obravnavanem primeru niso nastali.

Družba Sky meni, da je sistematična izključitev odškodnine, ki bi jo za uporabo kratkih izsekov drugi kanali morali plačati imetnikom izključnih pravic za prenos, nepravilna. Bundeskommunikationssenat (zvezni senat za komunikacije) (Avstrija), ki odloča o sporu, sprašuje Sodišče, ali je to, da je z navedeno direktivo nadomestilo omejeno na dodatne stroške, nastale neposredno zaradi zagotovitve dostopa do teh izsekov, upravičen poseg v svobodo gospodarske pobude in lastninsko pravico imetnikov ekskluzivnih pravic.

Generalni pravobranilec Y. Bot v danes predstavljenih sklepnih predlogih poudarja, da sta svoboda gospodarske pobude in lastninska pravica zagotovljeni z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah. Meni, da izpodbijana določba navedene direktive posega v te temeljne pravice, ki so priznane imetnikom ekskluzivnih pravic za prenos, saj ti ne morejo več svobodno odločati o ceni, po kateri želijo odobriti dostop do kratkih izsekov.

Toda ta poseg je upravičen, tako da izpodbijana določba navedene direktive ni v nasprotju z Listino o temeljnih pravicah. Zakonodajalec Unije je namreč s to določbo ustrezno uravnotežil po eni strani svobodo gospodarske pobude in lastninsko pravico imetnikov ekskluzivnih pravic za

¹ Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL L 95, str. 1).

² Toda direktiva državam članicam omogoča, da zagotovijo, da se ne oddajajo tisti dogodki, ki v teh državah članicah veljajo za dogodke velikega družbenega pomena, in sicer tako, da bi bil večji delež javnosti prikrajšan za možnost spremljanja teh dogodkov prek neposrednega prenosa ali prek poznejšega prenosa na brezplačni televiziji.

prenos ter po drugi strani pravico do prejemanja informacij in pluralnost medijev. Poleg tega je glede na vzpostavitev evropskega prostora za izražanje mnenj in zagotavljanje informacij omejitve nadomestila na dodatne stroške, nastale neposredno zaradi zagotovitve dostopa, najučinkovitejše sredstvo za izognitev temu, da bi se prenos informacij delil po državah članicah in ekonomski moči izdajateljev televizijskih kanalov.

Generalni pravobranilec poudarja, da je poseg izpodbijane določbe navedene direktive v lastninsko pravico in svobodo gospodarske pobude imetnikov ekskluzivnih pravic precej ublažen z določenimi pogoji in omejitvami, ki veljajo za pravico do kratkega poročanja. Ta pravica tako obstaja le v zvezi z dogodki velikega javnega interesa. Poleg tega je mogoče zagotovljene izseke uporabiti samo za „splošne informativne programe“ in kratko poročanje. Trajanje kratkih izsekov prav tako ne bi smelo presegati 90 sekund. Nazadnje je z obveznostjo sekundarnih izdajateljev televizijskih programov, da navedejo vir izsekov, zagotovljeno oglaševanje imetnikov ekskluzivnih pravic.

Generalni pravobranilec prav tako poudarja, da stališči Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče) (Avstrija) in Bundesverfassungsgericht (zvezno ustavno sodišče) (Nemčija) njegove presoje ne spreminjata. Ti sodišči menita, da se pravica do kratkega poročanja ne bi smela podeliti neodplačno in da bi bilo torej treba zanjo plačati razumen znesek ali ustrezno nadomestilo. S tega vidika je predvideno upoštevanje stroškov za pridobitev ekskluzivnih pravic. Generalni pravobranilec pa meni, da potrebno uravnoteženje različnih zadevnih temeljnih pravic ne nalaga nujno enakega odgovora v nacionalnem okviru ali na ravni Unije. Zahtevi po dokončnem oblikovanju notranjega trga in vzpostavitvi enotnega informacijskega prostora v obravnavani zadevi navajata k temu, da zakonodajalec Unije sprejme določbo o kompromisu med neodplačno podelitvijo pravice do kratkih izsekov in tem, da sekundarni izdajatelji televizijskih programov prispevajo k stroškom za pridobitev ekskluzivnih pravic za prenos.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Dolžnost generalnega pravobranilca je, da Sodišču popolnoma neodvisno predstavi predlog za rešitev zadeve, ki jo obravnava. Sodišče zdaj začne posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: Predlog za sprejetje predhodne odločbe sodiščem držav članic omogoča, da v okviru sporov, ki jih obravnavajo, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali mu predlagajo, naj odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sklepnih predlogov je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793